

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118211488
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118211488.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, sudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou, v právnej veci žalobcu: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. T. XXX/XX, XXX XX I. K. B., zastúpená advokátom JUDr. Stanislavom Stehustom, Advokátska kancelária Stehura & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v spore o zaplatenie 346,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 346,- Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.10.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou okresnému súdu dňa 26.07.2018 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy vo výške 346,- Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 346,- Eur od doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Uviedla, že so žalovaným uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 23.04.2015, podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), na sumu 350 Eur. Zmluvu podpísala bez toho, aby porozumela jej obsahu, pričom zo strany zástupcu žalovaného bola ubezpečená, že ide o štandardnú zmluvu. Žalobkyňa poukázala na to, že predmetná zmluva nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Konkrétne neobsahuje údaj o odplate (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.). Pokiaľ ide o RPMN, obsahuje chybný údaj o RPMN vo výške 28 %, pričom v skutočnosti RPMN predstavuje až 314,02 % (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.). V ďalšom poukázala na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. a § 39 OZ. Mala za to, že dojednané úroky sú neprimerane vysoké, odporujú uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi, pričom dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ. Preto predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná, resp. poskytnutý úver je bezúčelný a bez poplatkov, z ktorého dôvodu bola žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému len sumu 350,- Eur, nie sumu 696,- Eur. Zo strany žalovaného teda došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 541 ods. 2 OZ.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 23.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 350,- Eur, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť spolu s úrokom a odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov spolu vo výške 346,- Eur. Poukázal na bod 3 spotrebiteľskej zmluvy, z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 696,- Eur, ak nie je dohodnuté inak do 23.04.2016 na účet veriteľa špecifikovaný

vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Podľa žalovaného z vyššie uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlužník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 696,- Eur s termínom splatnosti dňa 23.04.2016. Splátka vo výške 696,- Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 350,- Eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 98,- Eur a úroku vo výške 248,- Eur, čo predstavuje 70,86% zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku. Tým je zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca ďalej uviedol, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje a bol by tu jediný dôvod, prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine, s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. S poukazom na § 53 ods. 6 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, § 1a ods.1 § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. žalovaný vyslovil názor, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca vzal na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a je vo výške 28% a výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver, platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 21,35%. Podľa žalovaného, pokiaľ žalobca nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo odplatu, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. U žalobcu sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel svojho konania. V tomto zmysle poukázal na rozsudok KS v Žiline, sp. zn. 9Co/343/2013 a rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.07.1998, Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung a rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 12.01.2006 sp. zn. C-361/04. V ďalšom žalovaný s poukazom na § 451 OZ uviedol, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume rovnajúcej sa peňažnej čiastke, ktorú žalovanému uhradil nad sumu poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 346,- Eur. Táto suma je tvorená okrem iného aj zo zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť v prípade, ak celkovú čiastku úveru neuhradí riadne a včas. Okrem toho suma bezdôvodného obohatenia pozostáva aj zo zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy postupne znižovanej o čiastočné úhrady žalobcu až do jej úplného zaplatenia, ktoré žalovanému ako veriteľovi patria v zmysle § 517 a nasl. OZ. Na základe uvedeného mal za to, že zmluvná pokuta vo výške 33,- Eur, ako aj zákonný úrok z omeškania predstavujú sumu, ktorú nemožno zahrnúť do bezdôvodného obohatenia z titulu určenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú. Na základe uvedeného žalobu považoval za bezdôvodnú, resp. nedôvodnú.

3. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobkyňa, v celom rozsahu zotrvala na podanej žalobe. Poukázala na § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., § 53 ods. 6 OZ a § 1, 1a a § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Uviedla, že odplata musí byť vyjadrená v % zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočítaná ako súčet plnení podľa ods. 3 citovaného nariadenia za rok. Predmetná zmluva však neobsahuje údaje o odplate v zmysle vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov. Poskytovateľ v predmetnej zmluve uviedol chybné údaje o RPMN. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 28%, pričom v skutočnosti RPMN predstavuje až 314,02 %. Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy možno vyhodnotiť tak, že tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Nesprávne uvedenie údajov RPMN a o odplate podľa osobitných predpisov predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa a za zavádzanie spotrebiteľa, pretože účelom uvádzania údajov o RPMN a o odplate podľa osobitných predpisov je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov. Údaj o RPMN možno chápať ako určitého „poradcu“ pri výbere z viacerých alternatív úverov, jej porovnaním pri rôznych spotrebiteľských úveroch ľahko spotrebiteľ určí, ktorý je pre neho výhodnejší, pričom platí pravidlo, čím nižšia RPMN, tým lacnejší úver. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN, v tomto prípade nižšej v porovnaní so správnou hodnotou, znamená, že sa spotrebiteľ mylne domnieva, že poskytovaný úver je vo vzťahu k iným lacnejší, a teda pre neho aj výhodnejší. Čo však v konečnom dôsledku nemusí zodpovedať

skutočnosti, ak ostatní konkurenční veritelia postupujú pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Majúc za to, že zmluva o úvere bola bezúročná a bez poplatkov, vyjadrila názor, že bola žalovanému povinná vrátiť sumu len 350,- Eur, t.j. sumu, ktorú si požičala. Pokiaľ žalovanému uhradila sumu 696,- Eur, tak bez právneho dôvodu v sume 346,- Eur.

4. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. V tomto vyjadrení v podstate zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

5. Na výzvu žalovaný doručil súdu spôsob výpočtu RPMN vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. S poukazom na to, že išlo o jednu splátku úveru, určil výšku RPMN na 28 %.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 08.12.2020, na ktoré sa dostavil PZ žalobkyne. Žalovaný sa z účasti na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 02.12.2020 s tým, že sa v plnom rozsahu pridrižiava predošlým podaním. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach.

7. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení CSP, pričom zistil skutkový stav nasledovne:

8. Sporové strany uzavreli dňa 23.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v sume 350,-Eur, ktoré mal spotrebiteľ vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 346,- Eur, t. j. bol povinný zaplatiť celkovú čiastku vo výške 696,- Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov dosiahla sumu 98,- Eur, čo predstavovalo RPMN vo výške 28%, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ vzal na vedomie. Úrok dosiahol výšku 70,86% ročne poskytnutého úveru, až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 248,- Eur. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku vo výške 696,- Eur, ak nebolo dohodnuté inak, do 23.04.2016 na účet veriteľa. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 23.04.2016.

9. Je nepochybné, že právny vzťah sporových strán má spotrebiteľský charakter, pri uzatváraní zmluvy zo dňa 23.04.2015 konal žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalobkyňa nevstúpila do právneho vzťahu v kontexte svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods.1,3,4 OZ v znení účinnom k 23.04.2015). Rovnako možno konštatovať, že zmluva zo dňa 23.04.2015 založila medzi sporovými stranami vzťah zo spotrebiteľského úveru v zmysle definície formulovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 23.04.2015.

10. Následne súd venoval pozornosť jednotlivým ustanoveniam spornej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, a to najmä v kontexte ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nesplnenie presne vymenovaných náležitostí zmluvy sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

11. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do 3 mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.
- e) veriteľ spotrebiteľských úver poskytnie finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v

čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Z ustanovenia § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

14. Z obsahu úverovej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami je zrejmé, že RPMN mala dosiahnuť 28%. Zároveň tá istá zmluva uvádza ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,86%. Je teda zjavné, že kľúčový údaj o nákladoch na úver, RPMN bola uvedená nesprávne, pretože nezahrnula všetky náklady, ktoré mali žalobkyňa zaťažiť. Ak dosiahla ročná úroková sadzba spomínanú výšku, potom údaj o RPMN musel byť minimálne rovnaký, prípadne vyšší. Postup veriteľa naplnil podľa názoru súdu skutkovú podstatu definovanú v § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov bol zavádzajúci a mohol tak ovplyvniť ekonomické správanie žalobkyne.

15. Argumenty žalovaného, ktoré sú súčasťou jeho písomných vyjadrení, súd prvej inštancie posúdil ako účelové. Nesprávne je tvrdenie žalovaného, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V tomto smere súd prvej inštancie poukazuje na § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorý jednoznačne odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi definuje ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Bez právnej relevancie je aj obrana žalovaného, ktorý poukázal na to, že pokiaľ žalobkyňa nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu, mala právo aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tomto smere súd prvej inštancie dôvodí, že ani právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy nič nemení na skutočnosti, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nedodrжал príslušné ustanovenia zabezpečujúce ochranu spotrebiteľa, konkrétne neuviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške, ktorá by zodpovedala zneniu, resp. obsahu zmluvy. Rovnako bez právnej relevancie je aj obrana žalovaného spočívajúca v tom, že pri výpočte RPMN vychádzal z toho, že žalobkyňa má povinnosť uhradiť len jednu splátku. Uvedené navyše nezodpovedá skutočnosti, pretože žalobkyňa predložila fotokópie poštových poukážok preukazujúcich, že úver splácala v splátkach, a to v desiatich splátkach vo výške 58,- Eur a jednej splátke vo výške 144,- Eur. Súčasťou spisového materiálu je aj splátkový kalendár k zmluve č. XXXXXXXXXX z obsahu ktorého vyplýva, že sa splátky úveru žalobkyňa zaviazala splácať vo výške 58,- Eur, a to v 12 splátkach, dátum splátky 28. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom máj 2015 a končiac aprílom 2016.

16. Na základe uvedeného z dôvodu absencie náležitosti v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov už v dôsledku absencie jednej obligatórnej náležitosti vyžadovanej zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd pre rozhodnutie v danej veci resp. pre rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru nepovažoval za nevyhnutné bližšie sa zaoberať ďalšími skutočnosťami namietanými žalobkyňou ohľadne náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, resp. rozporu výšky úrokov z omeškania s dobrými mravmi. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere považoval súd vzhľadom na vyššie uvedené právne závery za nadbytočné.

17. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že žalovanému nemohol vzhľadom na znenie ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. V zmysle § 451 ods. 1 OZ ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Žalovaný mal pri danom právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru nárok len na zaplatenie čistej istiny úveru, to znamená len istiny vo výške 350,- Eur.

18. Pri zisťovaní rozsahu bezdôvodného obohatenia súd vychádzal zo žaloby a priložených listinných dôkazov. Je zrejmé, že žalovaný na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy vyplatil žalobkyňi sumu vo výške 350,- Eur a žalobkyňa uhradila žalovanému postupnými platbami sumu v celkovej výške 696,- Eur. Vychádzajúc z právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej

spotrebiteľskej zmluvy žalobkyňa preplatila žalovanému sumu 346,- Eur. Táto suma tak predstavuje rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, t.j. majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý je žalovaný povinný podľa § 451 OZ žalobkyni vydať.

19. Žalobkyni vznikol aj nárok na úroky z omeškania z uplatnenej sumy. O úrokoch z omeškania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Počiatok omeškania stanovil súd odo dňa doručenia žaloby žalovanému, t. j. od 04.10.2018. Výška základnej úrokovej sadzby ECB bola dňa 04.10.2018 vo výške 0,00% ročne (súd má o tom vedomosť zo svojej činnosti), preto žalobkyni priznal úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 346,- Eur od 04.10.2018 do zaplatenia.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalobkyne v spore. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Žilina. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.